

Notitie betreffende het voornemen tot afschaffing van de titel interieurarchitect in het Nationaal actieplan gereguleerde beroepen.

Wim S. Ros interieurarchitect BNI

3 juni 2015

Pagina 7 2^e alinea:

Ten aanzien van de Wet op de Architectentitel zullen de recent ingevoerde beroepservaringseisen in 2017 worden geëvalueerd. Voor wat betreft de interieurarchitecten zal in 2017 ook worden bekeken in hoeverre titelbescherming nog passend is vanuit het oogpunt van publiek belang. Hierbij is mede overwogen dat interieurarchitectuur op dit moment geen universitaire mastertrack kent en dat de organisatiegraad van de beroepsgroep een punt van aandacht is.

Afschaffing stuit op de volgende bezwaren:

- De Wet op de architectentitel beschermt de titel en het gebruik van het woord architect. Afschaffing van de titelbescherming voor uitsluitend interieurarchitecten betekent dat wij ons geen *interieurarchitect* meer **mogen** noemen, vanwege de combinatie met het woord architect. Daarmee wordt de hele beroepsgroep van zijn feitelijke en historisch correcte benaming beroofd. Als deze verandering doorgaat betekent dit dat we strafbaar worden in de zin van de wet. De WAT kan namelijk sancties opleggen aan personen die zich ten onrechte van de titel architect, al dan niet in de combinatie met het woord interieur bedienen.
- Het voornemen tot afschaffing vereist een wijziging van de WAT.
- Dan het economische argument. De argumentatie om tot afschaffing te komen is vooral door economische motieven ingegeven, er vanuit gaande dat ongereguleerde beroepsuitoefening tot scherpere concurrentie leidt. In het geval van afschaffing van de titel interieurarchitect zal de vraag van de consument/opdrachtgever *niet* meer naar interieurarchitecten uitgaan, omdat er geen interieurarchitecten meer (kunnen) bestaan. Deze vraag zal dus eerder bij personen terechtkomen, die (beschermd en wel) wel de titel architect voeren. De concurrentiepositie van de interieurarchitect verslechtert door deze ingreep. Als gevolg zal het beroep gemarginaliseerd worden en tot verlies van arbeidsplaatsen leiden.
- In de voorgenomen afschaffing gaat men er kennelijk vanuit dat interieurarchitecten alleen onderling concurreren en niet eveneens met architecten, die wel hun titelbescherming behouden.
- De afschaffing wordt afhankelijk gemaakt van de evaluatie van de beroepservaringsperiode in 2017. Dit getuigt van onzorgvuldig bestuur. Eerst wordt als gevolg van een wetswijziging een beroepservaringsperiode opgetuigd, onder loyale medewerking van de beroepsgroep. Er is geen sprake van een nader beargumenteerde

koppeling tussen de beroepservaringsperiode als zodanig en uitgangspunten voor de afschaffing van de titel. Hier is gewoon sprake van onbehoorlijk bestuur.

- De argumentatie voor afschaffing van de titel interieurarchitect wordt gekoppeld aan het feit dat deze verleend wordt op basis van een Master HBO en niet op basis van een Master WO. Dit is een argument uit het ongerijmde. Volgens het Nationaal Actieplan is het *verlagen* van de wettelijke opleidingseisen een van de instrumenten om beroepsgroepen een betere concurrentiepositie te geven. Pag. 2 punt 2.1 eerste alinea. Feitelijk betekent het gehanteerde argument: De binnen de WAT vallende beroepsgroepen met een Master WO moeten bevoordeeld worden ten opzichte van die met een Master HBO. Het Nationaal Actieplan laadt met deze argumentatie de verdenking op zich het beroep van interieurarchitect af te willen schaffen, onder het mom van deregulering.
- Ook het argument van de geringe organisatiegraad heeft niets met de voorgestelde maatregel te maken. Hooguit bedoelde de schrijver, dat de te verwachten tegenstand vanuit de beroepsgroep zo gering zal zijn dat de afschaffing van de titel interieurarchitect niet op problemen zal stuiten.

De consequenties van de voorgenomen afschaffing betekent dat de gelijkwaardigheid van de *discipline* interieurarchitectuur binnen het kader van de architectuur in brede zin verdwijnt. Dit is in strijd met een breed gedeelde en wetenschappelijk onderbouwde opvatting dat interieurarchitectuur als deeldiscipline *integraal* deel uitmaakt van de *discipline* architectuur in de ruime zin van het woord. Dit staat ook haaks op de historische ontwikkeling, waarin zowel de opleidingen als het beroepsveld zich nadrukkelijk op samenhang met of op integratie met de architectuur geprofileerd hebben.

Het effect van de voorgenomen maatregel is *niet* concurrentie verbeterend, in tegendeel deze verslechtert per definitie en leidt tot marginalisering van de beroepsgroep interieurarchitecten in Nederland. Dit kan onmogelijk de bedoeling van de voorgenomen maatregel zijn. De beleidsmakers moeten van de onzinnigheid van het voorstel overtuigd worden. Ik stel voor dat de BNI deze kwestie bij het Bureau Architectenregister en het (haar) vertegenwoordigende bestuurslid Harm Post aan de orde stelt.

Wim S. Ros